

Bryssel den 18 maj 2016
(OR. en)

8939/16

**Interinstitutionellt ärende:
2015/0284 (COD)**

PI 57
CODEC 660
RECH 138
EDUC 140
COMPET 236
SAN 185
AUDIO 59
CULT 40
DIGIT 50

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	8621/16
Komm. dok. nr:	15302/15+ADD 1+ADD 2
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om säkerställande av gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online på den inre marknaden - Allmän riktlinje

I. INLEDNING

Kommissionen lade fram det ovannämnda förslaget för rådet den 9 december 2015.

Förslaget är ett av kommissionens första initiativ inom strategin för den digitala inre marknaden och ska skapa en inre marknad för digitalt innehåll och digitala tjänster. Syftet är att undanröja hindren för gränsöverskridande portabilitet så att användare som abonnerar på eller skaffar sig innehåll online i sin hemmedlemsstat kan komma åt samma innehåll även när de tillfälligt vistas i en annan medlemsstat.

Den 13 maj 2016 nådde Coreper I efter det nederländska ordförandeskapets intensiva arbete bred enighet om ordförandeskapets senaste kompromissförslag enligt bilagan till denna not. Fortfarande kvarstår dock två problem som några delegationer inte kan godta: (i) tillfällig vistelse och (ii) möjligheten att göra undantag från kontrollskyldigheten. Dessa problem analyseras i avsnitt II.

II. VIKTIGA KVARSTÅENDE FRÅGOR

A. Definition av *tillfällig vistelse* i en medlemsstat (artikel 2 d)

Det råder allmän enighet om att det är avgörande för förordningens tillämpning att det klargörs vad som avses med detta begrepp.

En majoritet av delegationerna anser att texten i ordförandeskapets kompromissförslag, jämförd med definitionen av *hemmedlemsstat* (se led c i samma artikel) ger tillräcklig klarhet och rättssäkerhet.

Flera delegationer har emellertid begärt att ett tidskriterium ska läggas till i denna definition, dvs. att den tillfälliga vistelsen bör vara av övergående och kortvarig karaktär. Det föreslagna tidskriteriet syftar till att undvika eventuella överdrivet vida tolkningar, som enligt dessa delegationer skulle vara detsamma som gränsöverskridande tillgång.

B. Undantag från kontrollskyldighet (artikel 3B.5 och 3B.6)

Leverantörer av innehållstjänster online är enligt förordningen skyldiga att tillåta portabilitet av detta innehåll. Leverantörer av innehållstjänster online är dessutom skyldiga att kontrollera sina abonnenters hemmedlemsstat i syfte att fastställa när abonnenten tillfälligt vistas i en annan medlemsstat.

De flesta delegationer anser att denna kontrollskyldighet finns till för att skydda rättsinnehavarna eller andra personer med rättigheter till innehållet online, och de tycker därför att förordningen bör innehålla en bestämmelse som gör det möjligt för rättsinnehavarna att avstå från kontroll för att förhindra att rättsinnehavarnas frihet att tillåta användning av sitt innehåll begränsas på otillbörligt sätt. Genom denna bestämmelse skulle således ett undantag mot kontrollskyldigheterna införas, om dessa inte lämpar sig för den berörda sektorn eller typen av innehåll. I ordförandeskapets kompromissförslag fastställs att även om rättsinnehavare kan tillåta tillgång till och användning av sitt innehåll utan att hemmedlemsstaten kontrolleras, förblir alla andra aspekter tillämpliga och abonnentens hemmedlemsstat ska i så fall fastställas genom en överenskommelse mellan leverantören av onlinetjänsten och abonnenten. Dessutom föreskrivs det uttryckligen att rättsinnehavarnas möjligheter att säga upp sitt tillstånd inte ska kunna begränsas genom överenskommelserna mellan leverantörerna av onlinetjänster och rättsinnehavarna, förutsatt att uppsägningen görs med rimlig framförhållning för att förhindra oskäligen störning av tjänsteleverantörernas affärsverksamhet.

Flera delegationer anser dock att möjligheten att komma överens om att kontroll inte behöver äga rum kan leda till missbruk av leverantörer med betydande marknadsstyrka jämfört med mindre starka rättsinnehavare, och de har därför krävt att denna bestämmelse endast ska gälla för innehåll som görs tillgängligt för alla leverantörer av onlinetjänster i Europeiska unionen på icke-exklusiv grund.

III. SLUTSATS

På grundval av ordförandeskapets senaste kompromissförslag, som bifogas denna not, anmodas rådet att lösa de ovannämnda kvarstående frågorna och anta en allmän riktlinje om förslaget till förordning.

Ordförandeskapets kompromissförslag till**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING****om säkerställande av gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online på den inre marknaden****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

1. Det är viktigt för att den inre marknaden ska fungera smidigt att konsumenterna har obehindrad tillgång till innehållstjänster online i hela unionen. Eftersom den inre marknaden omfattar ett område utan inre gränser och bland annat bygger på den fria rörligheten för tjänster och personer måste konsumenterna kunna använda portabla innehållstjänster online för att få tillgång till innehåll såsom musik, spel, filmer eller idrottsevenemang, inte endast i hemmedlemsstaten utan också när de tillfälligt vistas i andra medlemsstater i unionen med anledning av till exempel semester, resor eller tjänsteresor. Därför bör hinder som försvårar tillgång till och användning av sådana innehållstjänster online i dessa fall undanröjas.

¹ EUT C , , s. .

2. Den tekniska utvecklingen har lett till en spridning av bärbara enheter, såsom surfplattor och smarttelefoner, som alltmer underlättar användningen av innehållstjänster online genom att ge konsumenterna tillgång till dessa tjänster oavsett var de befinner sig. I konsumentledet finns en snabbt växande efterfrågan på tillgång till innehåll och innovativa onlinetjänster, inte bara i hemmedlemsstaten utan också när konsumenterna tillfälligt vistas i en annan medlemsstat i unionen.
- (3) Konsumenterna ingår allt oftare avtal med leverantörer om tillhandahållande av innehållstjänster online. Konsumenter som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat i unionen kan emellertid ofta inte få tillgång till eller använda de innehållstjänster online som de har förvärvat användarrättigheterna för i sina hemmedlemsstater.
- (4) Det finns en rad hinder för tillhandahållandet av sådana tjänster till konsumenter som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat. Vissa onlinetjänster omfattar innehåll, såsom musik, spel och filmer, som skyddas av upphovsrätt och/eller närstående rättigheter enligt unionsrätten. Hindren för gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online beror i synnerhet på att rättigheterna för sändning av innehåll som skyddas av upphovsrätt och närstående rättigheter, såsom audiovisuella verk, ofta är licensierade på territoriell basis, och på att leverantörer av innehållstjänster online kan välja att endast betjäna vissa specifika marknader.

- (5) Detsamma gäller andra typer av innehåll, som idrottsevenemang, som inte skyddas av upphovsrätt och/eller närstående rättigheter enligt unionslagstiftningen, men som kan skyddas av upphovsrätten, närstående rättigheter eller enligt annan specifik lagstiftning på nationell nivå och som ofta också på territoriell basis licensieras av organisatörerna av sådana evenemang eller erbjuds av leverantörer av innehållstjänster online. Sändningsföretags överföring av sådant material skulle skyddas av närstående rättigheter som har harmoniserats på unionsnivå. Sändning av sådant innehåll omfattar ofta också upphovsrättsligt skyddade element, såsom musik, inledande eller avslutande videosekvenser eller grafik. Dessutom har vissa aspekter av sådana sändningar som rör evenemang av särskild vikt för samhället eller händelser av stort allmänintresse i samband med korta nyhetsrapporter harmoniserats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU². Slutligen omfattar audiovisuella medietjänster i den mening som avses i direktiv 2010/13/EU tjänster som ger tillgång till innehåll som exempelvis idrottsevenemang, nyheter och aktuella händelser.
- (6) Därför marknadsförs innehållstjänster online alltmer som paket där innehåll som inte skyddas av upphovsrätt och/eller närstående rättigheter inte kan särskiljas från innehåll som skyddas av upphovsrätt och/eller närstående rättigheter utan att värdet av de tjänster som tillhandahålls konsumenterna minskas avsevärt. Detta är särskilt fallet för premiuminnehåll, såsom idrottsevenemang eller andra evenemang av stort intresse för konsumenterna. En förutsättning för att leverantörer av innehållstjänster online ska kunna ge konsumenterna full tillgång till sina innehållstjänster online, när dessa tillfälligt vistas i en annan medlemsstat än sin hemmedlemsstat, är att denna förordning även omfattar sådant innehåll som används av innehållstjänster online, och att den därför är tillämplig på audiovisuella medietjänster i den mening som avses i direktiv 2010/13/EU samt på radio- och televisionsföretags sändningar i deras helhet.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster, EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

- (7) Rättigheterna till verk och andra skyddade alster harmoniseras bland annat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG³, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG⁴, Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/115/EG⁵ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/24/EG⁶.
- (8) Leverantörer av innehållstjänster online som utnyttjar verk eller andra skyddade alster såsom böcker, audiovisuella verk, inspelad musik eller sändningar, måste därför ha användarrättigheter för sådant innehåll som omfattar de berörda territorierna.
- (9) En förutsättning för att en leverantör av en innehållstjänst online ska kunna sända innehåll som skyddas av upphovsrätt och närstående rättigheter är att tillstånd inhämtats från de berörda rättsinnehavarna såsom författare, utövande konstnärer, producenter och programföretag, för allt innehåll som kommer att ingå i sändningen. Detta gäller även när sådan sändning sker för att konsumenten ska kunna göra en nedladdning i syfte att använda en innehållstjänst online.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser (EGT L 77, 27.3.1996, s. 20).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, 22.6.2001, s. 10).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/115/EG av den 12 december 2006 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter avseende upphovsrättsligt skyddade verk och om upphovsrätten närstående rättigheter (EUT L 376, 27.12.2006, s. 28).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/24/EG av den 23 april 2009 om rättsligt skydd för datorprogram (EUT L 111, 5.5.2009, s. 16).

- (10) Det är inte alltid möjligt att skaffa licens för sådana rättigheter, framför allt när rättigheterna för innehåll är exklusiva. För att säkerställa den geografiska exklusiviteten åtar sig leverantörer av innehållstjänster online ofta i sina licensavtal med rättsinnehavare, inbegripet radio- och televisionsföretag eller evenemangsarrangörer, att hindra sina abonnenter från att få tillgång till och använda deras tjänster utanför det geografiska område för vilket leverantören har licens. Dessa avtalsenliga begränsningar som åläggs leverantörer innebär att de måste vidta sådana åtgärder som att förbjuda tillträde till deras tjänster från IP-adresser som är lokaliserade utanför det territorium som berörs. Därför är de avtal som ingås mellan leverantörer av innehållstjänster online och deras abonnenter ett av hindren för gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online, och dessa avtal återspeglar i sin tur de territoriella begränsningsklausuler som ingår i avtal mellan dessa leverantörer och rättsinnehavarna.
- (11) Domstolen har i de förenade målen C-403/08 och C-429/08, Football Association Premier League m.fl., EU:C:2011:631 fastslagit att vissa begränsningar av tillhandahållandet av tjänster inte kan motiveras utifrån syftet att skydda immateriella rättigheter.
- (12) Därför är syftet med denna förordning att anpassa den harmoniserade rättsliga ramen för upphovsrätt och närstående rättigheter och att föreskriva en gemensam metod för tillhandahållandet av innehållstjänster online till abonnenter som tillfälligt vistas i andra medlemsstater än sin hemmedlemsstat, så att det säkerställs att de nuvarande hindren för gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online försvinner från den inre marknaden.
- (12a) Med tanke på att unionsinstrument har antagits på beskattningsområdet måste detta uteslutas ur förordningens tillämpningsområde. Denna förordning bör därför inte påverka tillämpningen av beskattningsbestämmelser.

- (13) Denna förordning bör därför tillämpas på sådana innehållstjänster online som en leverantör, efter att ha erhållit de relevanta rättigheterna från rättsinnehavaren inom ett visst geografiskt område, levererar till sina abonnenter på grundval av ett avtal, oavsett på vilket sätt, inbegripet genom streaming, nedladdning eller någon annan teknik som möjliggör användning av innehållet. En registrering för att få innehållsaviseringar eller blotta godtagandet av HTML-kakor bör inte betraktas som ett avtal om tillhandahållande av innehållstjänster online i den mening som avses i denna förordning.
- (14) En onlinetjänst som inte är en audiovisuell medietjänst i den mening som avses i direktiv 2010/13/EU och som använder verk och andra alster eller radio- och televisionsföretags sändningar uteslutande sekundärt, bör inte omfattas av denna förordning. Sådana tjänster omfattar webbplatser som använder skyddade verk eller andra alster endast sekundärt, t.ex. grafiska element eller musik som används som bakgrund, då det huvudsakliga syftet med webbplatsen till exempel är försäljning av varor.
- (15) Denna förordning bör endast gälla sådana innehållstjänster online som abonnenterna i praktiken kan få tillgång till och använda i sin hemmedlemsstat utan att vara begränsade till en särskild plats, eftersom det inte är lämpligt att kräva att leverantörer av innehållstjänster online som inte erbjuder portabilitet i hemmedlemsstaten ska göra det över gränserna.
- (16) Denna förordning bör tillämpas på innehållstjänster online som tillhandahålls mot betalning. Leverantörer av sådana tjänster har möjlighet att kontrollera sina abonnenters hemmedlemsstat. Rätten att använda en innehållstjänst online bör betraktas som förvärvat mot betalning oavsett om betalningen görs direkt till leverantören av innehållstjänster online, eller till en annan part, t.ex. en leverantör som erbjuder ett paket som kombinerar en telekommunikationstjänst och en innehållstjänst online som utförs av en annan leverantör. Erläggande av en obligatorisk avgift såsom en radio- och tv-avgift bör inte betraktas som en betalning för erhållande av en innehållstjänst online.

- (17) Leverantörer av innehållstjänster online som tillhandahålls utan betalning kontrollerar vanligtvis inte sina abonnenters hemmedlemsstat. Om sådana innehållstjänster online skulle omfattas av denna förordnings tillämpningsområde skulle det innebära en stor förändring av det sätt på vilket dessa tjänster tillhandahålls och medföra orimligt höga kostnader. Om dessa tjänster inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde skulle det å andra sidan innebära att leverantörer av sådana tjänster inte kan utnyttja den rättsliga mekanism som föreskrivs i denna förordning och som gör det möjligt för dem att erbjuda sina innehållstjänster online med portabilitet över hela unionen, även om de beslutar att investera i medel som gör det möjligt för dem att kontrollera sina abonnenters hemmedlemsstat. Därför bör leverantörer av innehållstjänster online som tillhandahålls utan betalning ha möjlighet att välja om de ska omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, under förutsättning att de uppfyller kraven gällande kontroll av hemmedlemsstat. Om de väljer att utnyttja denna möjlighet bör de vara skyldiga att efterleva bestämmelserna i denna förordning på samma sätt som leverantörer av innehållstjänster online som tillhandahålls mot betalning. Dessutom bör de informera abonnenter, relevanta innehavare av upphovsrätt och närstående rättigheter och innehavare av andra rättigheter till innehåll i innehållstjänster online om sitt beslut att utnyttja denna möjlighet. Denna information kan anges på leverantörens webbplats.
- (18) För att garantera gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online är det nödvändigt att kräva att leverantörer av innehållstjänster online som tillhandahålls mot betalning ger sina abonnenter möjlighet att använda tjänsterna i de medlemsstater där de tillfälligt vistas genom att ge dem tillgång till samma innehåll på samma typer och antal apparater för samma antal användare och med samma funktioner som i hemmedlemsstaten. Denna skyldighet är tvingande, och parterna kan således inte utesluta den, avvika från den eller ändra dess verkan. Åtgärder som vidtas av en leverantör och som skulle hindra abonnenten från att få tillgång till eller använda en tjänst när abonnenten tillfälligt vistas i en medlemsstat, som till exempel begränsningar av tjänstens funktioner eller av leveranskvaliteten skulle innebära ett kringgående av skyldigheten att möjliggöra gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online och därför strida mot denna förordning.

- (19) Ett krav som innebär att tillhandahållandet av innehållstjänster online till abonnenter som tillfälligt vistas i andra medlemsstater än sin hemmedlemsstat måste vara av samma kvalitet som i hemmedlemsstaten skulle kunna leda till höga kostnader för leverantörer av innehållstjänster online som tillhandahålls mot betalning och därmed i förlängningen för abonnenterna. Det är därför inte lämpligt att i denna förordning kräva att leverantören vidtar åtgärder för att säkerställa att tillhandahållandet av sådana tjänster är av en kvalitet som överstiger den kvalitet som är tillgänglig via den lokala onlinetillgång som väljs av en abonnent som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat. I sådana fall ska leverantören inte vara ansvarig om kvaliteten på tillhandahållandet av tjänsten är lägre. Om leverantören ändå uttryckligen garanterar en viss leveranskvalitet till abonnenterna när dessa tillfälligt vistas i en annan medlemsstat, ska leverantören vara bunden av denna garanti. Leverantören bör i förväg ge abonnenterna allmän information om kvaliteten på leveransen av innehållstjänster online i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten, framför allt information om att kvaliteten på tillhandahållandet av innehållstjänsten online kan skilja sig från kvaliteten i hemmedlemsstaten. Denna information kan anges på leverantörens webbplats.
- (20) I syfte att säkerställa att leverantörer av innehållstjänster online som tillhandahålls mot betalning uppfyller skyldigheten att tillhandahålla gränsöverskridande portabilitet för sina tjänster utan att förvärva de relevanta rättigheterna i en annan medlemsstat, är det nödvändigt att fastställa att de leverantörer som lagligen tillhandahåller portabla innehållstjänster online mot betalning i abonnenternas hemmedlemsstat alltid har rätt att tillhandahålla sådana tjänster till sina abonnenter när dessa tillfälligt vistas i en annan medlemsstat. Detta bör uppnås genom att man preciserar att tillhandahållandet, tillgången till och användning av sådant innehåll online, vid tillämpningen av denna förordning, ska anses äga rum i abonnentens hemmedlemsstat. En innehållstjänst online tillhandahålls lagligen om både tjänsten och innehållet tillhandahålls lagligen i hemmedlemsstaten. Denna förordning och särskilt den rättsliga mekanism som placerar tillhandahållandet av, tillgången till och användningen av innehållstjänster online i abonnentens hemmedlemsstat hindrar inte en leverantör från att erbjuda sina abonnenter, när de tillfälligt vistas i en annan medlemsstat, en innehållstjänst online som leverantören lagligen tillhandahåller i den medlemsstaten.

- (21) För licensiering av upphovsrätt och närstående rättigheter innebär detta att relevant mångfaldigande, överföring till allmänheten och tillgängliggörande av verk och andra skyddade alster samt alla utdrag och/eller allt vidareutnyttjande från databaser som skyddas av rättigheter i sitt eget slag, och som uppstår när en tjänst tillhandahålls abonnenter som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, ska anses äga rum i abonnenternas hemmedlemsstat. Leverantörer av innehållstjänster online som tillhandahålls mot betalning bör därför anses utföra sådana handlingar på grundval av respektive tillstånd från de berörda rättsinnehavarna i abonnenternas hemmedlemsstat. När tjänsteleverantörer, på grundval av ett tillstånd från de berörda rättsinnehavarna, kan bedriva överföring till allmänheten eller återgivning i abonnentens hemmedlemsstat bör en abonnent som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten kunna få tillgång till och använda tjänsten och vid behov utföra alla relevanta former av mångfaldigande, som t.ex. nedladdning, som han eller hon skulle ha rätt att göra i sin hemmedlemsstat. Tillhandahållande av innehållstjänster online från en tjänsteleverantör till en abonnent som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, och sådana abonnenters användning av tjänsten i enlighet med denna förordning bör inte utgöra en överträdelse av upphovsrätten och närstående rättigheter eller andra rättigheter som är relevanta för användningen av innehållet i tjänsten.
- (22) Leverantörer av innehållstjänster online som tillhandahålls mot betalning bör inte hållas ansvariga för åsidosättande av avtalsbestämmelser som strider mot skyldigheten att ge abonnenterna möjlighet att använda tjänsterna i en medlemsstat där de tillfälligt vistas. Därför bör klausuler i avtal som avser att förbjuda eller begränsa gränsöverskridande portabilitet för sådana innehållstjänster online vara ogiltiga. Leverantörer och innehavare av rättigheter av relevans för tillhandahållandet av innehållstjänster online bör inte få kringgå tillämpningen av denna förordning genom att välja ett tredjelands lagstiftning som tillämplig lag på avtal mellan dem eller på avtal mellan leverantörer och abonnenter.

- (22a) I denna förordning definieras ett flertal begrepp som är nödvändiga för tillämpningen, bland annat *hemmedlemsstat*. Hemmedlemsstaten bör fastställas med beaktande av denna förordnings syfte och behovet av att säkerställa en enhetlig tillämpning i unionen. Av definitionen av hemmedlemsstat framgår att abonnenten i medlemsstaten ska ha en faktisk och permanent bostad där som denne regelbundet återvänder till. En leverantör som fastställt hemmedlemsstat i enlighet med denna förordning bör, vid tillämpning av denna förordning, kunna anta att hemmedlemsstaten enligt kontrollen är abonnentens enda hemmedlemsstat. Leverantörer bör inte vara skyldiga att kontrollera om abonnenter även abonnerar på en innehållstjänst online i en annan medlemsstat.
- (23) Denna förordning bör innebära en skyldighet för leverantörer av innehållstjänster online som tillhandahålls mot betalning till abonnenter som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat än sin hemmedlemsstat att genom effektiva metoder kontrollera sina abonnenters hemmedlemsstat. Sådana metoder bör alltid användas på ett rimligt sätt som inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå syftet att fastställa hemmedlemsstaten. I detta syfte bör leverantörerna använda sig av de kontrollmetoder som anges i denna förordning. Syftet med förteckningen är att skapa rättssäkerhet med avseende på de kontrollmetoder som leverantörerna ska använda. I varje enskilt fall bör hänsyn tas till en viss kontrollmetods effektivitet i den aktuella medlemsstaten och för den aktuella typen av innehållstjänst online. Om hemmedlemsstaten inte kan fastställas med tillfredsställande säkerhet med hjälp av en enda kontrollmetod bör leverantörer använda sig av en kombination av metoder. Vidare bör denna förordning medge avtal mellan leverantörer av innehållstjänster online och rättsinnehavare om vilka kontrollmetoder – oavsett om de finns förtecknade i förordningen eller inte – som leverantörerna bör använda. På så sätt ges utrymme för flexibilitet med avseende på valet av kontrollmetod. Sådana metoder bör alltid vara effektiva och rimliga och inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå syftet att fastställa hemmedlemsstaten.

Leverantören av en innehållstjänst online kan begära att abonnenten ska tillhandahålla den information som krävs för en tillförlitlig kontroll av abonnenten hemmedlemsstat. Om abonnenten inte tillhandahåller informationen och leverantören därför inte kan kontrollera hemmedlemsstaten enligt kraven i denna förordning bör leverantören inte tillhandahålla gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online enligt denna förordning.

- (23a) Innehavare av upphovsrätt, närstående rättigheter eller andra rättigheter till innehåll i innehållstjänster online bör emellertid även fortsättningsvis kunna tillåta tillgång till och användning av sitt innehåll enligt denna förordning utan kontroll av hemmedlemsstat. Detta kan vara särskilt tillämpligt inom sektorer som musik och e-böcker. Rättsinnehavare bör ha frihet att fatta sådana beslut när de ingår avtal med leverantörer. Avtal mellan rättsinnehavare och leverantörer bör inte begränsa rättsinnehavarnas möjligheter att säga upp sådana tillstånd om leverantören ges en rimlig uppsägningstid. Om innehavare av upphovsrätt, närstående rättigheter eller andra rättigheter beslutar att tillåta tillgång till och användning av sitt innehåll utan kontroll av hemmedlemsstat, bör alla andra aspekter av denna förordning förbli tillämpliga, medan avtalet mellan leverantören och abonnenten om tillhandahållandet av en innehållstjänst online bör vara tillräckligt för att fastställa den senares hemmedlemsstat.
- (23b) Kontrollmetoder kan inbegripa stickprover eller periodvisa kontroller av IP-adresser i stället för fortlöpande positionsövervakning. Eftersom det ut kontrollsynpunkt inte är den exakta platsen som är av betydelse, utan snarare abonnentens tillfälliga vistelse i en annan medlemsstat med åtkomst till tjänsten, bör inga exakta positionsuppgifter samlas in och behandlas för detta ändamål. Om autentiseringen av en abonnent är tillräcklig för att den tjänst som tillhandahålls ska kunna levereras bör ingen identifiering av abonnenten krävas.

- (24) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Förordningen bör således tolkas och tillämpas i överensstämmelse med dessa rättigheter och principer, särskilt rätten till respekt för privatlivet och familjelivet, rätten till skydd av personuppgifter, yttrandefriheten och näringsfriheten. All behandling av personuppgifter enligt denna förordning bör respektera de grundläggande rättigheterna, inklusive rätten till respekt för privatlivet och familjelivet och rätten till skydd av personuppgifter i enlighet med artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och måste överensstämma med direktiven 95/46/EG⁷ och 2002/58/EG⁸. Hänvisningar till direktiv 95/46/EG och 2002/58/EG bör anses som hänvisningar till gällande lagstiftning och till lagstiftning som kommer att ersätta denna. Med beaktande av den rättsliga skyldigheten enligt denna förordning att kontrollera hemmedlemsstaten bör leverantörer av innehållstjänster online i synnerhet säkerställa att all behandling av personuppgifter enligt denna förordning är nödvändig och står i proportion till det aktuella syftet. De nödvändiga tekniska och organisatoriska åtgärderna bör inbegripa tillhandahållandet av tydlig information till abonnenter om vilka kontrollmetoder som används och om syftet med kontrollen samt säkerställa lämpliga säkerhetsåtgärder.
- (25) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av konkurrensreglerna, särskilt inte artiklarna 101 och 102 i fördraget. De regler som förskrivs i denna förordning bör inte användas för att begränsa konkurrensen på ett sätt som strider mot fördraget.

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37) i sin ändrade lydelse enligt direktiv 2006/24/EG och direktiv 2009/136/EG.

- (25a) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av direktiv 2014/26/EU⁹, särskilt inte avdelning III. Reglerna i denna förordning är förenliga med målet att underlätta laglig tillgång till innehåll som skyddas av upphovsrätt och närstående rättigheter samt till därtill kopplade tjänster.
- (26) Avtal enligt vilka innehåll är licensierat brukar vanligen ingås för en relativt lång tid. Därför, och i syfte att se till att alla konsumenter i EU kan utnyttja gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online på lika villkor, i tid och utan onödigt dröjsmål, bör denna förordning också gälla för avtal som ingåtts eller rättigheter som förvärvats före den dag då förordningen börjar tillämpas, om de är relevanta för den gränsöverskridande portabiliteten för en innehållstjänst online efter det datumet. Detta är också nödvändigt för att skapa lika villkor för leverantörer av innehållstjänster online som tillhandahålls mot betalning, som är verksamma på den inre marknaden, eftersom det gör det möjligt för leverantörer som ingått långvariga avtal med rättsinnehavare att erbjuda sina abonnenter gränsöverskridande portabilitet, oberoende av leverantörens möjlighet att omförhandla sådana avtal. Denna bestämmelse bör dessutom garantera att leverantörer när de gör nödvändiga arrangemang för gränsöverskridande portabilitet för sina tjänster kommer att kunna erbjuda sådan portabilitet för hela sitt utbud av onlineinnehåll. Slutligen bör den också innebära att rättsinnehavarna inte behöver omförhandla sina gällande licensavtal för att göra det möjligt för leverantörer att erbjuda gränsöverskridande portabilitet för tjänster.

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/26/EU av den 26 februari 2014 om kollektiv förvaltning av upphovsrätt och närstående rättigheter och gränsöverskridande licensiering av rättigheter till musikaliska verk för användning på nätet på den inre marknaden, EUT L 84, 20.3.2014, s. 72.

- (27) Eftersom förordningen kommer att tillämpas på vissa avtal och rättigheter som tillkommit före den dag då förordningen börjar tillämpas är det också lämpligt att föreskriva en rimlig tidsfrist mellan datumet för förordningens ikraftträdande och datumet för dess tillämpning, som tillåter rättsinnehavare och leverantörer av innehållstjänster online som tillhandahålls mot betalning att göra de arrangemang som krävs för att anpassa sig till den nya situationen samt tillåter leverantörer att ändra villkoren för användning av deras tjänster. Ändringar av villkoren för användning av innehållstjänster online som erbjuds i paket där man kombinerar en elektronisk kommunikationstjänst och en innehållstjänst online som endast görs för att uppfylla kraven i denna förordning medför inte någon rätt för abonnenter, enligt nationell lagstiftning som införlivar regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, att säga upp avtal om tillhandahållande av sådana elektroniska kommunikationstjänster.
- (28) I syfte att uppnå målet att säkerställa gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online i unionen är det lämpligt att anta en förordning, som är direkt tillämplig i medlemsstaterna. Detta är nödvändigt för att garantera att reglerna för gränsöverskridande portabilitet tillämpas enhetligt i medlemsstaterna och träder i kraft samtidigt för alla innehållstjänster online. Endast en förordning ger den rättssäkerhet som krävs för att konsumenterna till fullo ska kunna dra nytta av gränsöverskridande portabilitet i hela unionen.

(29) Eftersom målet med denna förordning, nämligen anpassning av de rättsliga ramarna så att gränsöverskridande portabilitet av innehållstjänster online tillhandahålls i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dess mål. Därför påverkar denna förordning inte påtagligt hur rättigheter licensieras och tvingar inte rättsinnehavare eller leverantörer av innehållstjänster online som tillhandahålls mot betalning att omförhandla avtal. Förslaget kräver dessutom inte att leverantörer vidtar åtgärder för att säkerställa kvaliteten på tillhandahållandet av innehållstjänster online utanför abonnentens hemmedlemsstat. Slutligen bör denna förordning inte tillämpas på leverantörer som erbjuder innehållstjänster online utan betalning och som inte utnyttjar möjligheten att möjliggöra gränsöverskridande portabilitet för sina tjänster. Den medför därför inte några oproportionella kostnader.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning införs en gemensam metod i hela unionen för att säkerställa att abonnenter som i sina hemmedlemsstater abonnerar på portabla innehållstjänster online kan få tillgång till och använda dessa tjänster när de tillfälligt vistas i en annan medlemsstat.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på skatteområdet.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *abonnent*: en konsument som, på grundval av ett avtal om tillhandahållande av en innehållstjänst online med en leverantör får tillträde till och kan använda dessa tjänster i sin hemmedlemsstat.
- b) *konsument*: en fysisk person som i samband med avtal som omfattas av denna förordning agerar för ändamål som faller utanför denna persons närings- eller yrkesverksamhet.
- c) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat, fastställd på grundval av artikel 3B, där abonnenten är faktiskt och permanent bosatt och till vilken denne regelbundet återvänder.
- d) *tillfälligt vistas i en medlemsstat*: en abonnents vistelse i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten under en begränsad tidsperiod.

- e) *innehållstjänst online*: en tjänst enligt definitionen i artiklarna 56 och 57 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som en leverantör lagligen tillhandahåller en abonnent i dennes hemmedlemsstat på överenskomna villkor, online och i portabel form, och som
- i) är en audiovisuell medietjänst i den mening som avses i direktiv 2010/13/EU eller
 - ii) en tjänst vars huvudsyfte är tillhandahållande av tillgång till och användning av verk eller andra skyddade alster, eller radio- och tv-företags sändningar, linjärt eller på begäran.
- f) *portabel*: innebär att abonnenterna i praktiken kan få tillgång till och använda innehållstjänster online i hemmedlemsstaten utan att begränsas till en viss plats.

Artikel 3

Skyldighet att möjliggöra gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online

1. Leverantören av innehållstjänster online som tillhandahålls mot betalning ska ge en abonnent som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat möjlighet att få tillgång till och använda innehållstjänsten online.
2. Den skyldighet som avses i punkt 1 ska inte omfatta de kvalitetskrav avseende leverans av innehållstjänster online som tjänsteleverantören omfattas av när denna tjänst tillhandahålls i hemmedlemsstaten, om inte annat uttryckligen utlovats av leverantören.
3. Leverantören ska ge abonnenten information om kvaliteten på leveransen av den innehållstjänst online som tillhandahålls i enlighet med punkt 1 innan denna tjänst tillhandahålls. Informationen ska tillhandahållas på ett lämpligt och proportionerligt sätt.

Artikel 3A

Möjlighet att erbjuda gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online i enlighet med denna förordning

1. En leverantör av en innehållstjänst online som tillhandahålls utan betalning får välja att ge sina abonnenter möjlighet att när de tillfälligt vistas i en annan medlemsstat få tillgång till och använda innehållstjänsten online i enlighet med denna förordning under förutsättning att leverantören kontrollerar abonnentens hemmedlemsstat i enlighet med artikel 3B.
2. Leverantören ska informera abonnenter, relevanta innehavare av upphovsrätt och närstående rättigheter och innehavare av andra rättigheter till innehållet i en innehållstjänst online om sitt beslut att tillhandahålla innehållstjänsten online i enlighet med punkt 1, innan denna tjänst tillhandahålls. Informationen ska tillhandahållas på ett lämpligt och proportionerligt sätt.
3. Om leverantören väljer att tillhandahålla innehållstjänsten online i enlighet med punkt 1 ska denna förordning tillämpas på denna leverantör.

Artikel 3B

Kontroll av hemmedlemsstat

1. Leverantören av en innehållstjänst online som tillhandahålls mot betalning ska genom effektiva metoder kontrollera sina abonnenters hemmedlemsstat. Dessa metoder ska vara rimliga och får inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå syftet.

2. För att uppfylla den skyldighet som fastställs i punkt 1 ska leverantören som kontrollmetod använda sig av

- a) en försäkran från abonnenten om dennes hemmedlemsstat,
- b) ett id-kort eller en annan giltig handling som bekräftar abonnentens hemmedlemsstat,
- c) abonnentens faktureringsadress eller postadress,
- d) abonnentens bankuppgifter, t.ex. dennes bankkonto, lokala kreditkort eller lokala betalkort,
- e) installationsplats för en digitalbox eller en liknande anordning som används för tillhandahållandet av tjänster till abonnenten,
- f) uppgift om abonnenten som part i ett avtal om internet- eller telefonanslutning i medlemsstaten,
- g) uppgift om abonnenten som betalare av en licensavgift för andra tjänster som tillhandahålls i medlemsstaten, t.ex. radio och tv i allmänhetens tjänst,
- h) stickprov eller regelbunden kontroll av ip-adressen för att identifiera den medlemsstat där abonnenten har tillgång till och använder innehållstjänsten online, eller identifiering av den medlemsstaten genom andra metoder för geolokalisering,
- i) registrering i lokala röstlängder om sådana är offentligt tillgängliga, eller
- j) betalning av lokala skatter/per capitaskatter om sådana är offentligt tillgängliga.

Om hemmedlemsstaten inte kan fastställas tillfredsställande med hjälp av en enda kontrollmetod ska leverantören använda sig av en kombination av sådana metoder.

En försäkran från en abonnent om sin hemmedlemsstat får endast användas i kombination med en eller flera kontrollmetoder.

3. Leverantören och innehavare av upphovsrätt och närstående rättigheter och innehavare av andra rättigheter till innehåll i innehållstjänster online får komma överens om att särskilda metoder enligt punkt 2 eller andra metoder enligt punkt 1 ska användas för att kontrollera hemmedlemsstat.
4. Leverantören ska ha rätt att kräva att abonnenten tillhandahåller den information som är nödvändig för kontrollen av hemmedlemsstat. Om abonnenten inte tillhandahåller informationen och leverantören därför inte kan kontrollera hemmedlemsstaten enligt kraven i denna förordning får leverantören inte på grundval av denna förordning ge denna abonnent möjlighet att få tillgång till eller använda innehållstjänsten online när denne tillfälligt vistas i en annan medlemsstat.
5. Innehavare av upphovsrätt och närstående rättigheter och innehavare av andra rättigheter till innehåll i innehållstjänster online får ge tillstånd för tillgång till och användning av sitt innehåll enligt denna förordning utan kontroll av hemmedlemsstat, om detta i övrigt sker i enlighet med denna förordning. I sådana fall ska avtalet mellan leverantören och abonnenten om tillhandahållandet av en innehållstjänst online vara tillräckligt för att fastställa den senares hemmedlemsstat.
6. Avtalet mellan leverantören och innehavaren av upphovsrätt och närstående rättigheter och innehavare av andra rättigheter till innehåll i innehållstjänster online ska inte begränsa rättsinnehavarnas möjlighet att säga upp det tillstånd som avses i punkt 5, förutsatt att uppsägningen görs med rimlig framförhållning.

Artikel 4

Lokalisering av tillhandahållandet av, tillgången till och användningen av innehållstjänster online

Tillhandahållande av innehållstjänster online i enlighet med denna förordning till en abonnent som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat, samt denna abonnents tillträde till och användning av denna tjänst, ska uteslutande anses äga rum i hemmedlemsstaten.

Artikel 5

Avtalsbestämmelser

1. Avtalsbestämmelser, inbegripet avtalsbestämmelser mellan innehavare av upphovsrätt och närstående rättigheter, innehavare av andra rättigheter som är relevanta för tillgången till och användningen av innehåll i innehållstjänster online och leverantörer av innehållstjänster online, samt mellan sådana leverantörer och deras abonnenter, ska vara ogiltiga om de strider mot denna förordning.
2. Bestämmelserna i denna förordning ska gälla oavsett vilken lag som är tillämplig på avtal mellan leverantörer av innehållstjänster online och innehavare av upphovsrätt och närstående rättigheter eller innehavare av andra rättigheter som är relevanta för tillgången till och användningen av innehåll i innehållstjänster online, eller på avtal mellan sådana leverantörer och deras abonnenter.

Artikel 6

Skydd av personuppgifter

Behandling av personuppgifter som utförs inom ramen för denna förordning ska ske i överensstämmelse med direktiven 95/46/EG och 2002/58/EG.

Artikel 7

Tillämpning på befintliga avtal och förvärvade rättigheter

Denna förordning ska även tillämpas på avtal som ingåtts eller rättigheter som förvärvats före den dag då förordningen börjar tillämpas, om de efter detta datum är relevanta för tillhandahållandet av, tillgången till och användningen av innehållstjänsten online i enlighet med artiklarna 3 och 3A.

Artikel 7a

Utvärdering

Tre år efter denna förordnings ikraftträdande, och därefter vart tredje år, ska kommissionen bedöma tillämpningen av denna förordning och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning. Denna rapport ska innehålla en bedömning av kontrollen av hemmedlemsstat och, om så krävs, av behovet av en översyn. Kommissionens rapport ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 8

Slutbestämmelser

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Den ska tillämpas från och med 12 månader efter den dag då den offentliggjordes.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande